

**Báseň od Abdula pro Lindu
(doručena zlatníkem Nicolassem spolu s náhrdelníkem)**

Můj život byl podzimní zahradou,
jež klidně se k spánku ukládá
a Vy, drahá, ač je to záhadou
rosou pro květ, co uvadá .

Kapky, co dotkly se květiny,
zvouce je k životu novému,
Vy mladá, já maje šediny,
Mé srdce se pohlo k Vašemu.

A žádám Vás, paní:
„Mou ženou se staňte!“
a rukou svou vložte do mojí.

Klenot ten nyní
láskou svou chraňte,
ať žití naše propojí!